

DOI: 10.33310/2518-7813-2019-66-3-95-102
УДК 378.016

Тетяна ЖИГІНАС

кандидат педагогічних наук,
професор кафедри теорії та методики постановки голосу факультету мистецтв
імені Анатолія Авдієвського, НПУ імені М. П. Драгоманова,
м. Київ, Україна
e-mail: tatyana.jiginas@gmail.com

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ОСВІТІ. ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА – ГЕДОНІСТИЧНИЙ ПІДХІД

У статті розглядаються деякі новітні тенденції сучасного освітнього простору, музичної педагогіки, які підпорядковуються гедоністичному підходу, що виявляється, як усвідомлення радості від спілкування з творами мистецтва, пізнання насолоди від спілкування мовою музики, утвердження через діяльність, усвідомлений професійний вибір – «вчитель музичного мистецтва – професія за покликанням». Перераховані акценти підтверджують наші наукові позиції, що свідомо обрана професія та фахова підготовка підтримана цілепокладанням у діяльності приносить духовне зростання, моральне задоволення та цілком відповідає заявленим у статті позиціям, щодо використання гедоністичного підходу в процесі особистісного й фахового становлення студентів мистецьких факультетів педагогічних університетів України – підготовлених до практичної самореалізації у стрімко змінюваних умовах, згідно тенденцій глобалізації.

Ключові слова: глобалізація, фахова підготовка, майбутні вчителі музичного мистецтва, вибір професії за покликанням, педагогічні здібності, гедоністичний підхід.

Україна прагне до інтеграції й активно інтегрується у світовий простір, поринаючи в глобалізаційні процеси, що відбуваються нині. Натомість, нами чітко усвідомлюється нагальна необхідність до можливості у відкритості національної системи освіти України до зовнішніх прогресивних впливів. Стратегія розвитку національної системи освіти України повинна формуватися адекватно сучасним інтеграційним і глобалізаційним процесам, витримати перехід-видозміну «постіндустріального цивілізаційного характеру розвитку», забезпечивши збереження позитивістських тенденцій у поступі до гармонійного розвитку України в XXI столітті, та зворотного інтегрування національної системи освіти в європейський і світовий освітній простір. Зокрема, в системі освіти України, відчутними стали тенденції задоволення потреб суспільства, щодо освітньої сфери, як сфери по наданню відповідних послуг.

У потоці основних сучасних тенденцій світового розвитку, глобалізаційність – одночасно і невіддільний процес, і явище, якому притаманні певні ознаки. Як явище, вона базується на теорії самоорганізації (синергетика), та включає такі процеси відкритості до змін та емерджентності (раптовість, несподівана та неочікувана поява). В цілому, незворотність глобалізаційного процесу закладає основу нового бачення Світу та тенденцій, зокрема, у зміні освітньої парадигми.

Глобалізаційні тенденції спонукають до перебудови свідомості та усвідомленої необхідності

підготовки до життя в умовах, що швидко змінюються; переходу до постіндустріального, інформаційного суспільства, основаного на знаннях; масштабної міжкультурної взаємодії, у зв'язку з чим особливу значимість набувають важливі фактори комунікації: комунікабельність, толерантність; прагнення широким кіл до здобуття вищої освіти тощо.

На перші позиції виступає готовність об'єднаної світової спільноти до вирішення глобальних проблем, завдяки співробітництву в рамках міжнародного співтовариства, що вимагає новітнього мислення, притаманного прогресивним гуманістам та молодому поколінню, адже тенденції демократизації, розширення спектру можливостей соціально-стратегічного вибору викликають необхідність підвищення рівня готовності до усвідомленого зрілого у прогресивному пошуці, вибору.

Окрім того, у зв'язку з динамічним розвитком різних соціальних та виробничих сфер значно зростає конкуренція, проявились тенденції значного скорочення сфери некваліфікованої й малокваліфікованої праці, через внутрішню потребу досягти чинного місця у соціумі, відбуваються глибокі структурні зміни в сфері зайнятості, що визначають постійну потребу в підвищенні професійної кваліфікації, перепідготовки працівників на засадах формальної, неформальної та інформальної освіти. Зокрема, проблема інформальної освіти стала предметом досліджень цілої низки науковців С. Вершловського, М. Горшкова, О. Лазаренко,

Л. Лук'янової, С. Сисоевої та ін. У Законі «Про освіту», стаття 8, виокремлене право кожної особи до отримання формальної, неформальної, інформальної (самоосвіти) освіти визначаючи, що освіта упродовж усього життя, є тим глобальним вектором розвитку кожної людини яка потребує розвитку та відчуває власну відповідальність за життя своє та своїх нащадків, для яких створюється своєрідна «база» для подальшого розвитку, особливо це набуває актуальності у чинних умовах глобалізації. Окрім вищезазначених, на розвиток системи вищої освіти впливають фактори, які можна вважати глобальними [2, 2], це: глобалізація соціально-економічних процесів і пов'язана з нею інтернаціоналізація ринку освітніх послуг; розвиток інноваційних освітніх технологій; лібералізація адміністративного управління освітою з боку держави; дефіцит державних ресурсів, необхідних для підтримки й розвитку системи вищої освіти тощо.

Спираючись на теоретичні дослідження українських вчених В.°Андрущенка, Н.°Бідюк, С.°Гончаренка, І.°Зязюна, В.°Кременя, К.°Корсака, А.°Лігоцького, вагомі розробки А.°Глузмана, А.°Сбруєвої, Т.°Фінікова; зарубіжних вчених – В.°Байденка, Є.°Бондаревської, Б.°Гершунського, В.°Ледньова, В.°Серикова, а також Ф.°Дж.°Альтбах, Т.°Дай, Т.°Кайго, А.°Келлі, К.°Лайсвуд, Д.°Лоутон, Т.°Моу, С.°Парсонс, Л.°Райсберг, Л.°Раблі, Д.°Харгривз, Дж.°Чаб та ін., визначено загальні для сучасного суспільства тенденції розвитку освіти. До основних тенденцій розвитку вищої освіти, вчені відносять глобалізацію, інтеграцію, інтернаціоналізацію, демократизацію, неперервність, гуманізацію, гуманітаризацію, навчання упродовж життя, відкритість освіти тощо.

Зокрема, до глобалізаційних тенденцій у вищій освіті, провідними науковцями віднесено: міжнародну мобільність студентів; зміну характеру викладання, навчання і освітніх програм; зростання значення забезпечення якості освіти, підзвітності й кваліфікаційних структур; зміна фінансування вищої освіти і посилення дискусії на тему «суспільне благо – особисте благо»; зростання кількості приватних вищих навчальних закладів, які пропонують свої послуги студентам, які не задовольняють вимогам державних навчальних закладів; розповсюдження інформаційних і комунікаційних технологій; тенденції пов'язані з демографічними змінами – контингент студентів стане більш різноманітним з більшою кількістю іноземних студентів, студентів старших вікових груп, з неповним навчальним днем; тенденції пов'язані з наслідками економічної кризи – вищі навчальні заклади стикаються з суттєвим зменшенням державного фінансування [9, 16-18].

На думку сучасного дослідника М. Голованя, виділені тенденції світового розвитку визначають взаємопов'язані тенденції у сфері вищої освіти, до яких віднесено: підвищення освітнього рівня населення; інтернаціоналізацію вищої освіти; активний розвиток самоуправління ВНЗ, зокрема, їх автономію. Ці тенденції, у свою чергу, задають основні вектори державної політики у сфері вищої освіти: підвищення доступності освіти; забезпечення якості освіти; підвищення фінансової ефективності в секторі вищої освіти [4, 203-211].

Постановка завдання – виявлення новітніх тенденцій глобалізаційності та гедоністичний підхід у фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва – вибір професії за покликанням. Проведення аналізу провідних тенденцій, що впливають на оновлення освітньої парадигми України, визначення ключових понять «глобалізаційність», «гедоністичний підхід»; визначення специфічних аспектів застосування гедоністичного підходу у фаховій підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Виявлення глобалізаційних тенденцій допомагає осмисленню всеосяжного процесу взаємозв'язку, взаємообумовленості та об'єднання зусиль багатьох країн у різноманітних сферах, зокрема й у освітній сфері. Глобалізація, це принципово новий якісний стан міжнародних суспільних відносин, що виникли як наслідок різноманітних факторів: інформатизації суспільства; розвитку продуктивних сил; нових уявлень про місце людини в суспільстві; розвитку науки, освіти, культури тощо.

На думку М.°Голованя, глобалізація вищої освіти – це універсалізація навчального планування, що здійснюється за рахунок «попиту» на «специфічний тип фахівця», що побутує на глобальних ринках праці, згідно характерних ознак глобалізації. Так, характерними ознаками глобалізації вищої освіти є стратегія інтернаціоналізації; транснаціональна освіта; забезпечення міжнародної якості освіти; підприємницькі підходи до функціонування освіти; регіональна і міжрегіональна співпраця; інформаційна і телекомунікаційна технологія та віртуальні навчальні заклади; поява нових освітніх посередників – провайдерів освіти, проблемами рівноправності та доступності освіти; децентралізація систем професійної освіти, розвиток недержавного сектору, розширення способів набуття знань, формування глобального мислення.

На думку С.°Сисоевої перспективним напрямом руху до глобального міжнародного освітнього середовища може бути створення спільних (для двох і більше країн) відкритих університетів з метою об'єднання зусиль у професійній підготовці фахівців засобами дистанційного навчання [13, 184].

До тенденцій розвитку освіти у глобалізованому світі вітчизняна дослідниця І.°Каленюк, [8, 6] відносить: зростання значення освіти, як фактору соціального розвитку в якості провідника знань та інформації; диференціацію джерел фінансування, перехід до широкого спектру джерел фінансування та отримання прибутку, підвищення ефективності використання коштів; інтернаціоналізацію освіти, уніфікацію, що необхідна для стандартизації та визнання дипломів; зміну вимог до змісту, методів та форм навчального процесу; зміну організаційних форм освітньої діяльності; глобалізацію ринку освітніх послуг.

Досліджуючи основні виклики глобалізації та їх вплив на освіту дослідник І.°Силадій, виявляє сутність поняття «глобалізація освіти»: як процес входження освітньої системи в європейську зону вищої освіти і стандартизацію вимог: порівнянність ступенів, єдину систему залікових балів, академічну мобільність, оцінку якості освіти. Супутніми чинниками процесу глобалізації стають стрімкий розвиток експорту освітніх послуг та навчання іноземних студентів, у тому числі дистанційне навчання засобами Інтернету, розвиток транснаціональної освіти, подолання національних кордонів і стирання мовних бар'єрів. Окрім того, дослідником висловлюється застереження, що головний виклик глобалізації – загроза втрати національної ідентичності країн на «користь» космополітизму, вестернізації, стандартизації, уніфікації традиційних культур в умовах інформаційної нерівності. Крім того, глобалізований світ – це відкритий світ, але не рівний [12, 34 – 38].

Вітчизняна дослідниця Ж. Малахова, зазначає що впровадження «ринку» в сферу освіти призводить до того, що визначальними для її розвитку стають такі поняття, як вибір, конкуренція, стандарти і свобода, посилюючись на думку Б.°Ручкіна, [11, 10], окрім того, «освітній добір усе більше залежить не від індивідуальних здібностей і зусиль учнів, а від добробуту і розуміння батьків. Таким чином, на зміну колишній формулі «здатності + зусилля = заслужена оцінка» приходять нова – «засоби + переваги = вибір» (за Ф.°Брауном) [17, 643].

На нашу думку, в «заданих» чи «природних» умовах глобалізації, цілком очевидним виступає розумний вибір. Яким чином позначиться на освітній системі України сучасні новітні тенденції «глобалізаційності», як явища, вплив-проникнення якого, у певній мірі, залежить від нас з вами, сучасної спільноти науковців, педагогів-практиків на яких покладається право транслювати або впливати, які задають стратегічне спрямування, закладають практично-базове підґрунтя, щодо прогресивного поступу сучасної осві-

тньої системи України. Натомість, згідно заявленої теми статті, нам необхідно виявити тенденції саме гедоністичного підходу, як лакмусу у аспекті вибору напрямку особистісного розвитку, згідно потягу душі, як найбільш вірного серед можливих прагматичних, до реальних, за нашою формулою «здібності + наполеглива праця = підготовленість/досягнення» (авторське). Та векторного: «Вчитель музичного мистецтва – професія за покликанням» (авторське).

Повертаючись до проблематики обраної за темою статті, можемо стверджувати, що на сьогодні в Україні відмічається стійка тенденція до вибору професії за покликанням. Аксиоматичне твердження, що інтелект загострюється інтелектом, характер виховується характером, особистість формується особистістю, цілком відповідає завданням вищої школи – залучити небайдужих до учителювання студентів, виявити в них найпривабливіші риси яскравої, неординарної, привабливої особистості: Вчителя за покликанням, який може та хоче досягти успіху у педагогічній діяльності. Думки з цього приводу різняться, віддається перевага великому досвіду: працюючи на робочому місці поруч з досвідченими вчителями набуваєш уміння працювати з учнями, для інших вагомим є, так званий, педагогічний талант, що забезпечує Успіх в обраній Справі, також присутні думки науковців про перевагу майстерності – уміннях, професіоналізмі, кваліфікації тощо. Де педагогічна кваліфікація, трактується як підготовленість особистості до педагогічної діяльності (наявність спеціальних знань, умінь та навичок, які необхідні для здійснення діяльності). Де, здібності особистості, як індивідуальні її особливості, які є умовою успішного здійснення роботи вчителя, не слід зводити тільки до знань, умінь на навичок, адже таланту не можна навчити, прекрасним педагогом може стати той, чий педагогічний талант буде доповнено спеціальною педагогічною освітою, таланту, розвиненого у практичній педагогічній діяльності, вчасно поміченого та підтриманого у роки фахового становлення. Ми вважаємо, що в сучасних умовах до учителювання долучаються переважно за покликанням, а інакше як зрозуміти складність задач, великі обсяги роботи, необмежений робочий день вчителя, невисокі статки тощо.

Щодо сучасних освітніх установ, то хочеться бачити не лише процедурну, а й реальну підтримку в розвитку педагогічно обдарованої молоді. Так, як педагогічно обдарованою, можна вважати людину, якій притаманно своєрідне поєднання педагогічних здібностей, педагогічної креативності та свідомої спрямованості на здійснення функцій педагогічного працівника, то саме ці фактори

дозволяють їй досягти значних успіхів у творчій професійній діяльності, окрім того, над-значущою якістю, вважаємо отримання насолоди від справи, яка стала покликанням, виконується чесно та високопрофесійно.

Нагадаємо, що загальноновизнаними та усталеними є наступні групи педагогічних здібностей: *науково-пізнавальні* – здатність до оволодіння науковими знаннями у визначеній галузі; *дидактичні* – вміння відбирати та готувати навчальний матеріал (наочність); чітко, доступно, виразно, переконливо і послідовно викладати навчальний матеріал; *творчі* – розвивати мислення тих хто навчається, стимулювати розвиток пізнавальних інтересів та духовних потреб, підвищувати навчально-пізнавальну активність, опора на самостійність; *організаторські* – вміння об'єднувати, розподіляти обов'язки, планувати роботу, вести роботу одночасно з навчальною групою та кожним окремо, аналізувати результати діяльності, підводити підсумки, робити висновки; *виховні* – допомагають згуртувати (учнівську, студентську) молодь, розвинути активність, ініціативу, самостійність; організовувати на належному рівні навчально-виховний процес, та власну педагогічну діяльність; *комунікативні* – вміння встановлювати педагогічно доцільні стосунки з тими хто навчається, з колегами, керівниками навчальних закладів (педагогічний такт); *перцептивні* – полягають в адекватному сприйнятті, розумінні та використанні у практиці специфічних особливостей дитячої психології, вміння проникати в духовний світ вихованців, об'єктивно оцінювати їх емоційний стан, тонко відчувати настрої, переживання, виявляти особливості психіки; *сугестивні* – здатність здійснювати емоційно-вольовий вплив на вихованців; *дослідницькі* – вміння пізнавати і об'єктивно оцінювати педагогічні ситуації та процеси; *соціальні* – вміння розібратися у складних міжособистісних стосунках учнів, визначити місце і роль кожного з них у діловій та соціально-психологічній структурах; *експресивні* – здібності до зовнішнього (адекватного) вираження думок, знань, переконань, почуттів тощо.

Вважаємо доцільним зупинитись на педагогічній креативності та творчості, які є необхідними умовами та гарантом досягнення найвищих результатів діяльності вчителя, найповнішої реалізації його можливостей [15]. Так, дослідниця С.^о Сисоєва зазначає, що педагогічна креативність вчителя розвивається впродовж усієї педагогічної діяльності і є вирішальним фактором просування до вершин педагогічної майстерності. На основі аналізу та власних досліджень було визначено наступні ознаки педагогічної креативності вчителя: високий рівень соціальної і моральної свідо-

мості; пошуково-перетворювальний стиль мислення; розвинені інтелектуально-логічні здібності (вміння аналізувати, обґрунтовувати, пояснювати, визначати головне тощо); проблемне бачення; творча фантазія, розвинена уява; специфічні особистісні якості (любов до дитини, безкорисливість, сміливість, готовність до розумного ризику в професійній діяльності, цілеспрямованість, допитливість, самостійність, наполегливість, ентузіазм); специфічні мотиви (необхідність реалізувати своє "Я", бажання бути визнаним, творчий інтерес, захопленість творчим процесом, своєю працею, прагнення досягти найбільшої результативності в конкретних умовах своєї педагогічної діяльності); комунікативні здібності; – здатність до самоуправління; високий рівень загальної культури [14, 7-8].

На нашу думку поняття «креативний вчитель», тотожне до поняття «вчитель новітнього формату»: генерує нові, оригінальні ідеї, знаходить нетрадиційні способи розв'язання проблемних педагогічних ситуацій, має здібності до нестандартного мислення тощо. Окрім того, креативний вчитель новітнього формату, особистість для якої єдиним можливим шляхом самореалізації був вибір професії за покликанням. Нагадаємо, що вибір професії за покликанням визначається, як сукупність стійких мотивів, що орієнтують діяльність особистості, характеризується відповідними інтересами, переконаннями, ідеалами, в яких відображено світогляд людини, яка розвивається упродовж усього життя. Найголовнішою умовою та ознакою самореалізації у професії, обраної за покликанням виступає отримання задоволення від діяльності. Тобто, поняття гедонізму співвідноситься з поняттям покликання, а самоосвіта, самовдосконалення упродовж життя стає потребою та умовою – відповідати реаліям життя, бути сучасним, професійним та інформаційно-відповідним до постійно-змінних реалій, це пояснює обраний нами напрямок наукової розвідки, розкриває смислові акценти теми даної публікації.

Зокрема, спрямованість особистості до учительства охоплює інтерес до самих учнів, творчості, педагогічної професії, схильність займатися саме нею, усвідомлення своїх здібностей тощо. А виявом педагогічної обдарованості є невпинне бажання педагога працювати на благо підростаючого покоління, любов і повага до нього, отримання задоволення від спілкування з молоддю, наприклад, потреба причетності до школи й школярів, відчуття своєї єдності з ними. Тобто, педагогічне покликання – життєве призначення і спрямування людини, що надає доцільності осмисленості, має перспективи педагогічної творчості. Вчитель не може не Любити молодь, для нього мо-

лодь – Майбутнє у глобальному сенсі, яке знаходиться в полі його Люблячого Серця, дане положення вже стало педагогічною аксіомою («Серце віддаю дітям», за В.°Сухомлинським). Адже покликання має глибинний сенс, і якщо педагогічній майстерності «можна навчитись», педагогічні здібності розвинути (до певного рівня), то педагогічне покликання – це сутність буття, природа просвітителя, талант, генетично сформована потреба, єдина реалія професійного буття в Учителюванні.

Обраний до розгляду у заданій площині наукових пошуків, гедоністичний підхід до фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва підтримує наші попередні сподівання, що фах обрано за покликанням, а сучасний учитель музичного мистецтва любить свою справу, на основі чого навчальна діяльність сповнена неповторними відчуттями задоволення від навчання, від спілкування з однодумцями-педагогами, учнівською та студентською молоддю, високою вмотивованістю до предмету навчання у атмосфері творчості та естетичного задоволення від процесу навчання, зокрема, у навчанні задля здобуття омріяного фаху.

На думку сучасних дослідників, домінантним у фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва є формування здатності фахового самовизначення, яке характеризується, як процес прийняття рішення особистістю щодо вибору майбутньої музично-педагогічної діяльності [16, 134-140]. Авторитетні думки щодо фахового самовизначення людини спрямовано на усвідомлення себе, як суб'єкта конкретної професійної діяльності і передбачає самооцінку людиною індивідуально-психологічних якостей та зіставлення своїх можливостей з психологічними вимогами професії до спеціаліста [4, 257]. Ми підтримуємо думки науковців, що гедоністичний підхід забезпечує відчуття задоволення від навчання. Так, Л.°Василенко, вважає, що «відчуття задоволення не банальним, а таким, що підноситься до вищих почуттів та узгоджується із закономірностями життєдіяльності людини, це «нероздільне прагнення, тяжіння до кращого життя, до того, що в буденній мові називається задоволенням, насолодою, щастям» [1, 3].

Наблизившись до проблематики урівноваження мистецьких явищ, що співвідносяться з естетично-особистісними цінностями, та виявляються через джерельну художню форму знаходяться у гармонійній єдності зі змістом мистецького твору – матеріалізованого предмету навчання майбутнього вчителя музичного мистецтва, у аспекті гедоністичного підходу, зауважимо, що згідно нього виконавська складова у діяльності

майбутнього вчителя музичного мистецтва – бажана фахова якість, дозволяє «диференціювати переживання», які розкриваються завдяки чутливим реакціям на художньо-музичний твір – виокремлюючи настрій, емоції, стан, почуття, та використовувати дані градації у виховних цілях. Адже, стан і настрої – найпростіші форми гедоністичного переживання творів мистецтва, в яких чітко не виявлено особистісне ставлення до предмета збудження реакції, не повністю усвідомлено причину його дії, а емоції та почуття – складний психічний акт, який народжуються завдяки виникненню у свідомості художньо-музичного образу, який оцінюється суб'єктом з особистісної, власної точки зору [16].

Зокрема, Л.°Виготський, вказав на перспективи зворотного впливу творів мистецтва на людину, адже «сама музика не диктує конкретних вчинків, але від неї багато в чому залежить, які сили вона надає життю, що вивільнює, а що ховає в глибини свідомості» [3, 234]. Відчуття гармонії, краси, досконалості, усвідомлення прекрасного, почуття духовного піднесення тощо, є неодмінним та незамінним інструментарієм у музично-педагогічній діяльності. Окрім того, вчитель музичного мистецтва має унікальну можливість поєднання педагогічного та виконавського начал, адже виконавська творчість яскраво візуалізується в педагогічній діяльності вчителя музичного мистецтва, який виховує підрастаюче покоління у творчості, через творчість.

Як зазначає Г.°Падалка, «немає сумніву в тому, що поза гедоністичним ставленням процес і творення мистецтва не буде не тільки неповним, а й взагалі не відбудеться, як, на жаль, немає сумніву і в тому, що сучасні орієнтири мистецької освіти надто мало уваги приділяють гедоністичним моментам» [10, 23]. Завдяки гедоністичному підходу ми маємо унікальну можливість доторкнутись до чужого досвіду в творчості, пережити його, зберігаючи при цьому неповторну та недоторкану автономність, унікальність, маємо можливість «одягти» на нетривалий час образ нам не характерний і через переключення образної сфери збагатити власний почуттєво-образну палітру переживань, почуттів, образів, характерів тощо. Тож, «перебування» в образі інших, зумовлює таку універсальну самовизначеність, яку майбутній учитель музичного мистецтва досягне за допомогою здатності до активного творчого спілкування з мистецтвом, до глибоко-індивідуального бачення художньо-музичного світу у всій повноті образів, завдяки гедоністичному пошуку вибрати ті образи, які близькі сутності особистості у яких вона відчувається найбільш природно та гармонійно [16].

Зазвичай, опікуючись збереженням загальнолюдських цінностей, акцентуючи свою педагогічну увагу на них, сучасний вчитель музичного мистецтва тяжіє до яскравих, гармонійних (переважно позитивних) образів, проте, мистецька палітра дивовижно різнобарвна та різнопланова, додає внутрішнього зростання через усвідомлення досвіду пізнання різноманітних позитивних та негативних вражень-аплікацій з яких утворюється цілісна картина у різноманітності, неоднозначності характерів, вчинків, почуттів через музичні образи-ролі. Наприклад, акцентуючи увагу на усвідомленому бажанні досягнути цілісності світу через музичні образи, майбутні вчителі мистецьких дисциплін зможуть передавати набутий досвід декодування різнотипних характерів, образів, що значно розширить почуттєво-емоційну палітру через спілкування з творами музичного мистецтва, мовою музичного мистецтва, що є унікальною професійною можливістю, надає переваги у вихованні підростаючого покоління. Зокрема, за рахунок можливості передачі набутого досвіду, що тяжіє до просвітництва, яке безумовно, є креативною фаховою якістю майбутнього вчителя музичного мистецтва. При цьому гедонізм розкривається в усвідомленні радості від спілкування з творами мистецтва; оперуванні музичними образами; пізнанні насолоди від спілкування мовою музики; самоствердженні через діяльність вірного професійного вибору – «Вчитель музичного мистецтва – професія за покликанням».

Покладаючись на вищезазначене, що підтверджує наші наукові передбачення, щодо цілепокладання та відповідного рівень підготовленості до будь-якої, самостійно обраної діяльності, яка приносить духовне, моральне, матеріальне задоволення – цілком відповідає заявленню у статті позиціям гедоністично спрямованого особистісного й фахового становлення студентів мистецьких факультетів педагогічних університетів України, з урахуванням глобалізаційних тенденцій, які впливають на стан сучасної освіти. Насамкінець, підводячи підсумки, вважаємо, що ми в загальних рисах освітили тематику заявлену до розгляду, на перші шпальта вивівши ознаки глобалізаційності, дозволили собі частково окреслити найбільш характерні тенденції даного явища з огляду на специфіку фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Завдяки цьому, ми маємо можливість виявляти позитивні тенденції глобалізаційності в особистому, та соціальному вимірах. Ми сподіваємось що на теренах фахової підготовки вчителів-новаторів, зокрема вчителів музичного мистецтва, які обрали фах за покликанням, отримують задоволення від власного вектору професійного розвитку (що співвідноситься з внутрішніми потребами, переконаннями, устремліннями, щодо розширення горизонтів особистої професійної реалізації), в нових умовах відкритого освітнього простору отримають широкі перспективи: особистісно-творчого вияву, фахового становлення, професійного зростання.

Список використаних джерел

1. Василенко Л.М. Гедоністичні засади вокальної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва: теорія та методика: Монографія /Л.М. Василенко. – К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. – 336 с.
2. Вахштайн В.С. Основные тенденции государственной политики в сфере высшего образования в странах ОЭСР / В. С. Вахштайн, Б. С. Железов, Т. А. Мешкова // Вопросы образования. – 2005. – № 2. – с. 2-16.
3. Выготский Л.С. Психология искусства /Лев Семенович Выготский [сост. М.Г. Ярошевский]. – Р н/Д.: Феникс, 1998.– 479, [1].
4. Гончаренко С.У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Видання друге, доповнене й виправлене. / Семен Гончаренко. – Рівне: Вид-во «Волинські береги», 2011. – 552 с.
5. Жигінас Т.В. Спрямування творчих засад виконавства на актуалізацію національних чинників мистецтва музики / Т. В. Жигінас // Єдність навчання і наукових досліджень – головний принцип університету : збірник наукових праць звітно-наукової конференції викладачів університету за 2013 рік, 4-6 лютого 2014 року / укл. Г. І. Волинка, О. В. Уваркіна, О. П. Ємельянова. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – с. 32-34
6. Интеллектуальный потенциал / [В. Егоров, А. Еременко, С. Тескина, Н. Дзугкоева] // Государственная служба. – 2001. – № 1 (11).
7. Каленюк І. С. Університети в координатах глобального розвитку / І. С. Каленюк // Вища школа. – 2009. – № 9. – С. 5–11.
8. Основные тенденции развития высшего образования: глобальные и болонские изменения / Под научн. ред. д-ра пед. наук, профессора В. И. Байденко. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2010. – 352 с.
9. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) / Галина Микитівна Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 274 с.
10. Ручкин Б.А. Молодежь и становление новой Украины // Социологические исследования. – 1995. – № 5, с. 10.
11. Силадій І. Розвиток освіти в контексті глобалізаційних викликів /Зб. наукових /Вища освіта України №4. – К. 2016// с. 34 – 38.
12. Сисоєва С.О. Освіта і особистість в умовах постіндустріального світу: монографія / С.О.Сисоєва. – Хмельницький, ХГПА, 2008. – 324 с.
13. Сисоєва С. О. Творча педагогічна діяльність вчителя: ознаки і методи / С. О. Сисоєва // Обдарована дитина. – 2005. – № 4. – С. 6–14.

14. Смиреньський В. М. Формування у майбутніх учителів музики готовності до педагогічної організації музично-пізнавальної діяльності учнів початкової школи : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / В. М. Смиреньський ; Київський університет імені Тараса Шевченка. – К., 1998. – 16 с.
15. Ху Манлі. Вокальне навчання студентів інститутів мистецтв у Китаї /Ху Манлі //Гуманізація навчально-виховного процесу: зб. наук. праць [за заг. ред. проф. В.Сипченка. – Вип. LXXIII. – Слов'янськ: ДДПУ, 2015. – С. 134-140.
16. Brown Ph. The globalization of positional competition Sociology – Cambridge, 2000. – Vol. 34. – № 4. – P. 633-653.

References

1. Vasilenko L.M. Hedonic principles of vocal training of future teachers of musical art: theory and methodology: Monograph / L.M. Vasilenko – K.: NPO named after MP Drahomanova, 2012. – 336 pp.
2. Vakhshstein V.C. The main tendencies of the state policy in the field of higher education in the OECD countries / VS Vakhshstein, BS Zhelezov, T. A. Meshkova // Questions of education. – 2005. – No. 2. – p. 2-16.
3. Vygotsky L.S. Psychology of art / Lev Semyonovich Vygotsky [syest. M.G. Yaroshevsky] – N / A: Phoenix, 1998.- 479, [1].
4. Goncharenko S.U. Ukrainian Pedagogical Encyclopedic Dictionary. Second edition, supplemented and corrected. / Semen Goncharenko. – Rivne: View of "Volynsky Amber", 2011. – 552 p. Koltyreva, L. Yu. (2011). – *The Emissia. Offline Letters*, april. Retrieved from <http://www.emissia.org/offline/2011/1559.htm> [in Russian].
5. Zhiginas T.V. Direction of creative principles of performance on actualization of national factors of art of music / T. Zhiginas // Unity of studying and scientific research – the main principle of the university: a collection of scientific papers of the report-scientific conference of teachers of the University for 2013, February 4-6, 2014 / p. GI Volynka, O. V. Uvarkina, O. P. Yemelianova. – K.: View of the NP Drahomanov NPO, 2014. – p. 32-34.
6. Intellectual potential / [V. Egorov, A. Eremenko, S. Teskina, N. Dzugkoeva] // State Service. – 2001. – No. 1 (11).
7. Kaleniuk I.S. Universities in coordinates of global development / I. S. Kalenyuk // Higher school. – 2009. – No. 9. – P. 5-11.
8. The main tendencies of the development of higher education: global and Bologna changes / Under scientific. edit Dr. Ped. Sciences, professor V. I. Baidenko. – M.: Research Center for Quality Problems of Specialist Training, 2010. – 352 p. 9. Падалка Г.М. Pedagogy of art (Theory and methodology of teaching artistic disciplines) / Galina Nikitovna Padalka. – K.: Education of Ukraine, 2008. – 274 p. 10. Ruchkin B.A. Youth and the formation of a new Ukraine // Sociological research. – 1995. – № 5, p. 10.
9. Падалка Г.М. Pedagogy of art (Theory and methodology of teaching artistic disciplines) / Galina Nikitovna Padalka. – K.: Education of Ukraine, 2008. – 274 p.
10. Ruchkin B.A. Youth and the formation of a new Ukraine // Sociological research. – 1995. – № 5, p. 10.
11. Siladia I. Development of education in the context of globalization challenges / Zb. Scientific / Higher Education of Ukraine №4. – K. 2016 // p. 34 – 38.
12. Sysoev S.O. Education and personality in the post-industrial world: monograph / S.O.Sisoyev. – Khmelnytsky, HGPA, 2008. – 324 p.
13. Sysoev S.O. The creative pedagogical activity of the teacher: signs and methods / S.O.Sisoyev // Gifted child. – 2005. – No. 4. – P. 6-14.
14. Smirensky V. M. Formation of future music teachers of readiness for pedagogical organization of musical and cognitive activity of elementary school students: author's abstract. Dis ... Cand. ped Sciences: special 13.00.04 / V.M. Smirensky; Kyiv Taras Shevchenko University. – K., 1998. – 16 p.
15. Hu Manli. Vocal education for students at the institutes of arts in China / Hu Manli // Humanization of the educational process: Sb. sciences works [for co. edit prof. V. Sipchenko – Vip LHHIII. – Slavyansk: DDP, 2015. – P. 134-140.
16. Brown Ph. The globalization of positional competition Sociology. – Cambridge, 2000. – Vol. 34. – No. 4. – P. 633-653.

Жигінас Т.В. Глобалізаційні тенденції в освіті. Фахова підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва – гедоністичний підхід

В статье рассмотрены новые тенденции современного образовательного пространства, музыкальной педагогики и др. Представленные к рассмотрению тенденции подчиняются гедонистическому подходу, который проявляется как осознанная радость, наслаждение от общения с произведениями искусства, общения на языке музыки, утверждение через деятельность, осознанный выбор профессии – «учитель музыкального искусства – выбор по призванию». Перечисленные акценты подтверждают наши научные предположения, что осмысленный выбор профессии и профессиональная подготовка поддерживается целеустремленностью к деятельности приносит духовный рост, моральное удовлетворение и полностью отвечает заявленным в статье позициям, в частности использовании гедонистического подхода в процессе личностного и профессионального становления студентов факультетов искусств педагогических университетов Украины – подготовленных к практической самореализации в быстро изменяемых условиях, в соответствии с тенденциями глобализации.

Ключевые слова: глобализация, профессиональная подготовка, будущее учителя музыкального искусства, выбор профессии по призванию, педагогические способности, гедонистический подход.

Tetyana Zhiginas. Globalization trends in education. Professional training of future teachers of musical art is a hedonistic approach

The article deals with the latest trends in the world, modern educational space, musical pedagogy, etc. The presented tendencies are subject to the hedonistic approach that manifests itself as an awareness of the joy of communicating with works of art, the recognition of the pleasure of communicating with the language of music, the affirmation through activity, the conscious professional choice – "the teacher of musical art – the profession of vocation".

The above accents confirm our scientific positions that deliberately chosen profession and professional training supported by goal-setting in activity brings spiritual growth, moral satisfaction and fully corresponds to the positions stated in the article, regarding the use of hedonistic approach in the process of personal and professional formation of students of art faculties of Ukrainian pedagogical universities-trained to practical self-realization in rapidly changing conditions, according to the trends of globalization. In the flow of the basic modern trends of world development, globalization is at the same time a continuous process and a phenomenon that has certain characteristics. As a phenomenon, it is based on the theory of self-organization (synergetics) and includes such processes of openness to change and emergence (suddenness, unexpected and unexpected emergence). In general, the irreversibility of the globalization process lays the foundation for a new vision of the world and trends, in particular, in changing the educational paradigm. The united world community's readiness to solve global problems comes first, thanks to cooperation within the international community, which requires the modern thinking inherent in progressive humanists and the young generation, since the tendencies of democratization, expanding the range of social and strategic choices make it necessary to choose to conscious mature in progressive search, choice.

Key words: globalization, professional training, choice of profession by vocation, pedagogical abilities, hedonistic approach.